

Na osnovu člana 95 tačka 3 Ustava Crne Gore donosim

Ukaz o proglašenju Zakona o štrajku

Proglašavam **Zakon o štrajku**, koji je donijela Skupština Crne Gore 25. saziva, na sjednici prvog vanrednog zasijedanja u 2015. godini, dana 26. februara 2015. godine.

Broj: 01-246/2

Podgorica, 4. marta 2015. godine

Predsjednik Crne Gore,
Filip Vujanović, s.r.

Na osnovu člana 82 stav 1 tačka 2 Ustava Crne Gore i Amandmana IV stav 1 Ustav Crne Gore, Skupština Crne Gore 25. saziva, na sjednici prvog vanrednog zasijedanja u 2015. godini, dana 26. februara 2015. godine, donijela je

Zakon o štrajku

Zakon je objavljen u "Službenom listu CG", br. 11/2015 od 12.3.2015. godine, a stupio je na snagu 20.3.2015.

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet

Član 1

Ovim zakonom uređuju se uslovi i način organizovanja štrajka i prava, obaveze i odgovornosti zaposlenih i poslodavaca u vezi štrajka.

Definicija

Član 2

Štrajk je prekid rada koji zaposleni organizuju radi zaštite svojih profesionalnih, ekonomskih i socijalnih interesa po osnovu rada.

Prekid rada je organizovano i neprekidno odbijanje zaposlenih da izvršavaju svoje radne zadatke.

Dobrovoljnost

Član 3

Zaposleni slobodno odlučuju o svom učešću u štrajku.

Zaposleni ne smije biti spriječen, niti izložen prijetnji ili prinudi da učestvuje ili ne učestvuje u štrajku.

Mirno rješavanje spora

Član 4

Štrajkački odbor i poslodavac su dužni da, od dana najave štrajka i za vrijeme štrajka, pokušaju da sporazumno riješe nastali spor ili da pokrenu postupak za mirno rješavanje spora, u skladu sa posebnim zakonom.

Zaštita imovine

Član 5

Štrajk se organizuje na način kojim se ne ugrožava imovina i sredstva poslodavca.

Zaštita zdravlja i bezbjednosti

Član 6

Štrajk se organizuje na način kojim se ne ugrožava bezbjednost i zdravlje ljudi.

Nezakoniti štrajk

Član 7

Prekid rada koji nije organizovan u skladu sa odredbama ovog zakona smatra se nezakonitim štrajkom.

Upotreba rodno osjetljivog jezika

Član 8

Izrazi koji se u ovom zakonu koriste za fizička lica u muškom rodu podrazumijevaju iste izraze u ženskom rodu.

Štrajk prema nivou organizovanja

Član 9

Prema nivou na kojem se organizuje, štrajk može biti:

- 1) štrajk kod poslodavca;
- 2) granski štrajk, koji se organizuje u određenoj grani, grupi, podgrupi ili djelatnosti;
- 3) generalni štrajk, koji se organizuje za teritoriju države.

Štrajk prema načinu organizovanja

Član 10

Štrajk se može organizovati kao:

- 1) štrajk upozorenja, koji je privremeni prekid rada, a može trajati najduže jedan sat;
- 2) rotirajući štrajk, koji se organizuje na način da samo dio zaposlenih prekida rad u određenom periodu, tako da druga grupa zaposlenih dolazi na njihovo mjesto;
- 3) selektivni štrajk, koji se organizuje u određenim organizacionim cjelinama ili poslovnim jedinicama poslodavca;
- 4) štrajk solidarnosti, koji se organizuje radi podrške zaposlenima ili sindikatima koji su već u štrajku kod istog poslodavca, u istoj grani, grupi, podgrupi ili djelatnosti ili na nivou države, a može trajati najduže jedan dan.

II. ORGANIZOVANJE ŠTRAJKA

Štrajkački odbor

Član 11

Štrajkački odbor čine zaposleni koji organizuju, sprovode i odgovaraju za zakonitost štrajka.

Najava štrajka

Član 12

Za štrajk koji se organizuje kod poslodavca štrajkački odbor je dužan da poslodavcu u pisanoj formi najavi štrajk, dostavljanjem odluke o stupanju u štrajk, najkasnije pet dana prije dana određenog za početak štrajka, odnosno, 24 sata prije početka štrajka upozorenja, ako ovim zakonom nije utvrđen drugi rok.

Odluka o stupanju u granski ili generalni štrajk dostavlja se nadležnom reprezentativnom udruženju poslodavaca, osnivaču i organu državne uprave u oblasti u kojoj se organizuje štrajk, najkasnije deset dana prije dana određenog za početak štrajka.

Odluka o stupanju u štrajk u djelatnostima iz čl. 18, 19 i 20 ovog zakona dostavlja se poslodavcu, osnivaču, nadležnom organu državne uprave, odnosno nadležnom organu lokalne uprave, najkasnije deset dana prije dana određenog za početak štrajka.

Odluka o stupanju u štrajk

Član 13

Odluka o stupanju u štrajk sadrži: vrstu štrajka; zahtjeve učesnika u štrajku; vrijeme početka štrajka; mjesto održavanja i način na koji se vodi štrajk; sastav štrajkačkog odbora koji zastupa interese zaposlenih i u njihovo ime vodi štrajk i spisak zaposlenih koji su u štrajku.

Zaposleni koji u toku štrajka odluči da iz bilo kojih razloga istupi iz štrajka, ili se priključi štrajku, dužan je da o tome prethodno, u pisanoj formi, obavijesti štrajkački odbor.

Štrajkački odbor je dužan da u roku od 24 sata dostavi eventualne izmjene spiska zaposlenih koji su u štrajku.

Odluku o stupanju u štrajk kod poslodavca donosi nadležni organ reprezentativnog sindikata kod poslodavca ili više od polovine zaposlenih kod tog poslodavca, odnosno u njegovom dijelu.

Odluku o stupanju u granski, odnosno generalni štrajk donosi nadležni organ reprezentativnog sindikata koji je organizovan na granskom nivou, odnosno na nivou države.

Isključenje iz procesa rada (lock out)

Član 14

Poslodavac može isključiti iz procesa rada zaposlene koji ne učestvuju u štrajku (lock out) ako je od početka štrajka proteklo najmanje 30 dana.

Zaposleni iz stava 1 ovog člana, ne mogu biti lica kojima se jemči posebna zaštita, u skladu sa posebnim zakonom.

Broj zaposlenih isključenih iz procesa rada ne može biti veći od jedne trećine zaposlenih koji učestvuju u štrajku.

Isključenje iz procesa rada traje najduže do prestanka štrajka.

Zaposleni isključeni iz procesa rada nemaju pravo na zaradu, a poslodavac je dužan da uplati doprinose iz socijalnog osiguranja kao da su na radu, u skladu sa propisima o socijalnom osiguranju.

Isključenje iz procesa rada ne može da se organizuje u djelatnostima iz čl. 18, 19 i 20 ovog zakona.

Mjesto održavanja i način sprovođenja štrajka

Član 15

Štrajk se ispoljava mirnim okupljanjem zaposlenih na radnom mjestu ili u okviru poslovnog prostora poslodavca.

Štrajk se može ispoljavati i nedolaskom zaposlenih na rad.

Štrajkačke straže

Član 16

Zaposleni koji stupaju u štrajk kod poslodavca mogu, iz reda zaposlenih, odlukom nadležnog organa reprezentativnog sindikata kod poslodavca ili odlukom većine zaposlenih, obrazovati štrajkačke straže na mjestima pred ulazom u krug poslovnih prostorija poslodavca, radi obavještanja zaposlenih i javnosti o sporu koji je nastao i o opravdanosti zahtjeva štrajkača.

Odluka o obrazovanju štrajkačke straže dostavlja se poslodavcu, u roku u kojem se dostavlja odluka o stupanju u štrajk, kao njen sastavni dio ili kao poseban akt u toku štrajka.

Odluka iz stava 2 ovog člana mora biti obrazložena i sadržati broj i imena zaposlenih - članova štrajkačke straže.

Štrajkačka straža ne može primjenjivati fizičku prinudu; postavljati fizičke prepreke ili blokade prilaza poslovnim prostorijama, odnosno radnom mjestu; prijetiti ili vrijeđati zaposlene, niti sprječavati poslodavca u vršenju svoje djelatnosti.

Obaveze štrajkačkog odbora i učesnika u štrajku

Član 17

Štrajkački odbor i zaposleni koji učestvuju u štrajku ne smiju sprječavati ili ometati zaposlene koji ne učestvuju u štrajku da rade.

Štrajkački odbor i zaposleni koji učestvuju u štrajku ne smiju sprječavati ili ometati poslodavca da koristi sredstva i raspolaže sredstvima kojima obavlja djelatnost.

Štrajkački odbor i zaposleni koji učestvuju u štrajku ne mogu koristiti sredstva za rad poslodavca za vrijeme štrajka.

Pod korišćenjem sredstava za rad poslodavca, u smislu stava 3 ovog člana, ne podrazumijeva se korišćenje sredstava za komunikaciju (oglasna tabla, službeni telefon, personalni računar, pristup internetu i e-mailu).

III. OGRANIČENJE PRAVA NA ŠTRAJK

Organizovanje štrajka pod posebnim uslovima

Član 18

Zaposleni u Vojsci Crne Gore, policiji, državnim organima i javnoj službi u cilju zaštite javnog interesa mogu organizovati štrajk na način koji neće ugroziti nacionalnu bezbjednost, bezbjednost lica i imovine, opšti interes građana, kao i funkcionisanje organa vlasti, u skladu sa zakonom.

Procjenu o tome da li se organizovanjem štrajka iz stava 1 ovog člana ugrožava nacionalna bezbjednost, bezbjednost lica i imovine, opšti interes građana, kao i funkcionisanje organa vlasti daje državni organ nadležan za poslove nacionalne bezbjednosti, u roku od 24 sata od dana najave štrajka.

Ukoliko je državni organ nadležan za poslove nacionalne bezbjednosti procijenio da se u slučaju štrajka ugrožava nacionalna bezbjednost, bezbjednost lica i imovine, opšti interes građana, kao i funkcionisanje organa vlasti, u djelatnostima iz stava 2 ovog člana, štrajk se ne smije organizovati.

Na osnovu procjene iz stava 2 ovog člana, organ za čije je potrebe vršena procjena donosi odgovarajući akt.

Štrajk u djelatnostima od javnog interesa

Član 19

Djelatnosti od javnog interesa su djelatnosti utvrđene zakonom i djelatnosti čiji bi prekid rada zbog prirode posla mogao da ugrozi život i zdravlje ljudi ili opšti interes građana, i to:

- 1) proizvodnja i distribucija osnovnih prehrambenih proizvoda (brašno, mlijeko, ulje, šećer i hrana za djecu);
- 2) proizvodnja, prenos, distribucija i snabdijevanje električnom energijom;
- 3) prevoz putnika u saobraćaju (drumski, željeznički i vazdušni saobraćaj);
- 4) poštanski saobraćaj (univerzalne poštanske usluge);
- 5) javne elektronske komunikacije, u skladu sa zakonom;
- 6) informativni programi javnog radiodifuznog servisa;
- 7) javne komunalne usluge/djelatnosti (proizvodnja i snabdijevanje vodom, odnošenje smeća, proizvodnja, distribucija i snabdijevanje toplotom, pogrebne usluge i sl.);
- 8) proizvodnja, distribucija i snabdijevanje naftom, ugljem i gasom;
- 9) zaštita od požara;
- 10) zdravstvena i veterinarska zaštita;
- 11) predškolsko i osnovno obrazovanje;
- 12) socijalna i dječija zaštita;
- 13) izvršavanje obaveza iz potvrđenih međunarodnih ugovora.

Štrajk u djelatnosti srednjeg i visokog obrazovanja

Član 20

Djelatnost od javnog interesa, u smislu člana 19 ovog zakona je i pružanje usluga u oblasti srednjeg i visokog obrazovanja, ukoliko bi štrajk zbog dužine trajanja i obima mogao da poprmi takve razmjere da dovodi u pitanje realizaciju obrazovnog programa za tekuću školsku godinu.

Odluku o tome da je usljed trajanja i obima štrajka u djelatnostima iz stava 1 ovog člana ugrožena realizacija obrazovnog programa za tekuću školsku godinu, na zahtjev organa državne uprave nadležnog za poslove prosvjete donosi Arbitražno vijeće za utvrđivanje minimuma procesa rada (u daljem tekstu: Arbitražno vijeće), koje obrazuje direktor Agencije za mirno rješavanje radnih sporova (u daljem tekstu: Agencija), u roku od pet dana od dana podnošenja zahtjeva.

Arbitražno vijeće se obrazuje na način propisan članom 23 st. 4 i 5 ovog zakona.

Arbitražno vijeće donosi odluku iz stava 2 ovog člana u roku od deset dana od dana obrazovanja.

Zaposleni u djelatnostima iz stava 1 ovog člana, dužni su da se pridržavaju minimuma procesa rada nakon donošenja odluke Arbitražnog vijeća.

Posebni tehnološki proces

Član 21

Kod poslodavca sa posebnim tehnološkim procesima (hemijska industrija, crna i obojena metalurgija) čiji bi prekid rada po prirodi posla, mogao da dovede do oštećenja sredstava za rad, odnosno izazove neposrednu opasnost po život i zdravlje zaposlenih ili stvori nepovoljne uslove za radnu i životnu sredinu, obezbjeđuje se tehnološki minimum procesa rada.

Poslodavce iz stava 1 ovog člana utvrđuje organ državne uprave nadležan za poslove ekonomije.

Minimum procesa rada

Član 22

Zaposleni koji obavljaju djelatnost iz čl. 18, 19, 20 i 21 ovog zakona mogu početi štrajk, ako se prethodno utvrdi minimum procesa rada, koji obezbjeđuje sigurnost ljudi i imovine ili je nezamjenljiv uslov života i rada građana, odnosno, kojim se štiti nacionalna bezbjednost kao i funkcionisanje organa vlasti.

Ukoliko se štrajk u djelatnostima iz čl. 18, 19, 20 i 21 ovog zakona organizuje u dijelu poslodavca, obaveza obezbjeđivanja minimuma procesa rada primjenjuje se samo na taj dio.

Izuzetno od stava 1 ovog člana zaposleni koji obavljaju djelatnost iz člana 20 ovog zakona, dužni su da se pridržavaju minimuma procesa rada, ukoliko bi štrajk zbog dužine trajanja i obima mogao da poprimi takve razmjere da dovodi u pitanje realizaciju obrazovnog programa za tekuću školsku godinu.

Akt o minimumu procesa rada

Član 23

U djelatnostima iz čl. 18, 19, 20 i 21 ovog zakona akt o minimumu procesa rada utvrđuju sporazumno nadležni organ državne uprave, reprezentativnog udruženja poslodavaca i reprezentativnog sindikata, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Ukoliko se minimum procesa rada ne utvrdi u roku iz stava 1 ovog člana, nadležni organ državne uprave dužan je da o tome, bez odlaganja obavijesti Agenciju.

Direktor Agencije je dužan da u roku od 15 dana od dobijenog obavještenja iz stava 2 ovog člana obrazuje Arbitražno vijeće.

Arbitražno vijeće čini po jedan predstavnik strana u sporu i jedan član iz reda stručnjaka - eksperata iz oblasti za koju se utvrđuje minimum procesa rada.

Strane u sporu određuju svoje predstavnike kao članove Arbitražnog vijeća, a člana iz reda stručnjaka- eksperata predlaže nadležni organ državne uprave iz oblasti za koju se utvrđuje minimum procesa rada.

Odluku o obrazovanju Arbitražnog vijeća donosi direktor Agencije, na predlog upravnog odbora Agencije.

Način rada i odlučivanja Arbitražnog vijeća uređuje se aktom Agencije.

Arbitražno vijeće donosi odluku o minimumu procesa rada, u roku od 30 dana od dana obrazovanja.

Rad zaposlenih za vrijeme obezbjeđivanja minimuma procesa rada

Član 24

Zaposlene koji su dužni da rade za vrijeme štrajka radi obezbjeđivanja minimuma procesa rada određuje organ rukovođenja kod poslodavca, na predlog štrajkačkog odbora.

Štrajkački odbor ima pravo da predloži rotiranje zaposlenih koji su dužni da rade za vrijeme štrajka, po određenim vremenskim intervalima.

U slučaju da štrajkački odbor ne dostavi predlog iz st. 1 i 2 ovog člana najkasnije 24 sata prije početka štrajka, organ rukovođenja kod poslodavca ima pravo da sam odredi zaposlene koji su dužni da rade u obezbjeđivanju minimuma procesa rada.

Saradnja za vrijeme obezbjeđivanja minimuma procesa rada

Član 25

Štrajkački odbor dužan je da za vrijeme štrajka sarađuje sa poslodavcem radi obezbjeđivanja minimuma procesa rada.

Spor u djelatnostima od javnog interesa

Član 26

U djelatnostima iz čl. 18, 19 i 20 ovog zakona, strane u sporu su dužne da u roku od 24 sata od najave štrajka podnesu zajednički predlog za mirno rješavanje radnog spora pred Agencijom.

Ukoliko strane u sporu ne postupe u smislu stava 1 ovog člana, nadležni organ državne uprave kome je dostavljena odluka o stupanju u štrajk dužan je da o tome obavijesti Agenciju, u roku od 48 sati od dostavljanja odluke o stupanju u štrajk.

U slučaju iz stava 2 ovog člana direktor Agencije, po službenoj dužnosti, pokreće postupak i određuje miritelja iz Imenika miritelja i arbitara.

Postupak mirenja sprovodi se u skladu sa zakonom kojim se uređuje mirno rješavanje radnih sporova.

Zaštita prava zaposlenih

Član 27

Organizovanje štrajka, odnosno učešće u štrajku pod uslovima utvrđenim ovim zakonom ne predstavlja povredu radne obaveze, ne može biti osnov za pokretanje postupka za utvrđivanje disciplinske i materijalne odgovornosti zaposlenog, za udaljenje zaposlenog sa rada i ne može za posledicu imati prestanak radnog odnosa zaposlenog.

Zaposleni koji učestvuje u štrajku nema pravo na zaradu, osim ako se strane u sporu drugačije sporazumiju.

Zaposleni koji je dužan da radi za vrijeme trajanja štrajka, radi obezbjeđivanja minimuma procesa rada, u smislu člana 22 ovog zakona, ima pravo na zaradu srazmjerno vremenu provedenom na radu.

Zaposleni iz st. 2 i 3 ovog člana ostvaruje prava iz socijalnog osiguranja kao da je na radu, u skladu sa propisima o socijalnom osiguranju.

Ukoliko štrajk nije organizovan u skladu sa ovim zakonom, članovi štrajkačkog odbora neće uživati zaštitu utvrđenu u stavu 1 ovog člana.

Obaveze poslodavca

Član 28

U toku štrajka organizovanog pod uslovima utvrđenim ovim zakonom poslodavac ne može zapošljavati nova lica koja bi zamijenila učesnike u štrajku, osim ako su ugroženi: održavanje minimuma procesa rada koji obezbjeđuje sigurnost imovine i lica i izvršavanje obaveza koje proizilaze iz potvrđenih međunarodnih ugovora.

Poslodavac ne može da sprječava zaposlene da se organizuju i učestvuju u štrajku, niti da upotrebljava prijetnje i mjere prinude radi okončanja štrajka.

Poslodavac ne može, za vrijeme trajanja štrajka, omogućiti veću zaradu ili druge povoljnije uslove rada za zaposlene koji ne učestvuju u štrajku.

Prestanak radnog odnosa

Član 29

Članu štrajkačkog odbora koji je organizovao štrajk suprotno ovom zakonu može prestati radni odnos otkazom ugovora o radu od strane poslodavca, na osnovu pravosnažne odluke nadležnog suda da je štrajk nezakonit.

Član štrajkačkog odbora ili učesnik u štrajku, koji u toku štrajka ugrožava bezbjednost lica i imovine ili zdravlje ljudi ili koji sprječava zaposlene koji ne učestvuju u štrajku da rade, odnosno onemogućava nastavak rada po okončanju štrajka ili sprječava poslodavca da koristi sredstva i raspoložive sredstvima kojima poslodavac obavlja djelatnost čini povredu radne obaveze za koju se može izreći mjera prestanka radnog odnosa.

Zaposleni u djelatnostima iz čl. 18, 19, 20 i 21 ovog zakona koji odbije da izvrši nalog poslodavca izdat radi obezbjeđivanja minimuma procesa rada, čini povredu radne obaveze, za koju se može izreći mjera prestanka radnog odnosa.

Prestanak štrajka

Član 30

Štrajk prestaje sporazumom strana u sporu ili odlukom nadležnog organa koji je donio odluku o stupanju u štrajk.

Za svaki novi štrajk učesnici u štrajku dužni su da donesu novu odluku o štrajku.

Utvrđivanje nezakonitosti štrajka

Član 31

Postupak za utvrđivanje nezakonitosti štrajka, odnosno nezakonitog isključenja sa rada može da pokrene poslodavac, odnosno reprezentativno udruženje poslodavaca, reprezentativni sindikat ili štrajkački odbor.

O zahtjevu za utvrđivanje nezakonitosti štrajka, odnosno nezakonitog isključenja sa rada odlučuje nadležni sud, u roku od pet dana od dana podnošenja zahtjeva.

Inspekcijski nadzor

Član 32

Inspekcijski nadzor nad primjenom ovog zakona vrši organ državne uprave nadležan za poslove inspekcijskog nadzora preko inspekcije rada, odnosno upravne inspekcije.

U vršenju inspekcijskog nadzora primjenjuju se propisi o inspekcijskom nadzoru, ako odredbama ovog zakona nije drugačije uređeno.

Obaveza obezbjeđivanja podataka

Član 33

Poslodavac, štrajkački odbor, predstavnik reprezentativnog sindikata i zaposleni dužni su da inspektor rada, odnosno upravnom inspektor omogućе vršenje nadzora, uvid u dokumentaciju i nesmetan rad i da mu obezbijede podatke i dokumentaciju potrebnu za vršenje inspekcijskog nadzora.

Zapisnik o izvršenom nadzoru

Član 34

O izvršenom inspekcijskom nadzoru i preduzetim radnjama, inspektor sastavlja zapisnik, koji sadrži nalaz i po potrebi naložene mjere.

Zapisnik iz stava 1 ovog člana se dostavlja poslodavcu i štrajkačkom odboru.

IV. KAZNE NE ODREDBE

Član 35

Novčanom kaznom od 2.500 do 10.000 eura kazniće se za prekršaj poslodavac sa svojstvom pravnog lica, ako:

1) zaposlene koji ne učestvuju u štrajku isključi iz procesa rada suprotno članu 14 ovog zakona;

2) pokrene postupak za utvrđivanje disciplinske i materijalne odgovornosti zaposlenog, udalji zaposlenog sa rada ili ako prestane radni odnos zaposlenom zbog organizovanja, odnosno učešća u štrajku pod uslovima utvrđenim ovim zakonom (član 27 stav 1);

3) u toku štrajka organizovanog pod uslovima utvrđenim ovim zakonom zapošljava nova lica koja bi zamijenila učesnike u štrajku, osim ako ovim zakonom nije drukčije propisano (član 28 stav 1);

4) sprječava zaposlene da organizuju i učestvuju u štrajku, ili upotrebljava prijetnje i mjere prinude radi okončanja štrajka (član 28 stav 2);

5) za vrijeme trajanja štrajka omogući veću zaradu ili druge povoljnije uslove rada za zaposlene koji ne učestvuju u štrajku (član 28 stav 3);

6) inspektor rada, odnosno upravnom inspektor, ne omogući vršenje nadzora i ne obezbijedi mu nesmetan rad i uvid u dokumentaciju i podatke potrebne za vršenje inspekcijskog nadzora (član 33).

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 500 do 1.000 eura.

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i preduzetnik novčanom kaznom od 500 do 6.000 eura.

Član 36

Novčanom kaznom od 500 do 10.000 eura kazniće se za prekršaj sindikat, ako:

1) odluka o stupanju u štrajk ne sadrži zakonom utvrđene elemente: zahtjeve učesnika u štrajku; vrijeme početka štrajka; mjesto održavanja i način na koji se vodi štrajk, sastav štrajkačkog odbora koji zastupa interese zaposlenih i u njihovo ime vodi štrajk i spisak zaposlenih koji su u štrajku (član 13 stav 1 ovog zakona);

2) odluku o stupanju u štrajk, ne donese nadležni organ reprezentativnog sindikata kod poslodavca ili više od polovine zaposlenih kod tog poslodavca, odnosno u njegovom dijelu (član 13 stav 3 ovog zakona).

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u sindikatu novčanom kaznom od 500 do 1.000 eura.

Član 37

Novčanom kaznom od 500 do 1.000 eura kazniće se za prekršaj zaposleni, članovi štrajkačkog odbora, član štrajkačke straže, član sindikata i predstavnik sindikata zavisno od učinjene povrede, ako:

1) ne najavi štrajk i ne dostavi odluku o stupanju u štrajk u roku i na način propisan članom 12 ovog zakona;

2) odluka o stupanju u štrajk ne sadrži zakonom utvrđene elemente: zahtjeve učesnika u štrajku; vrijeme početka štrajka; mjesto održavanja i način na koji se vodi štrajk, sastav štrajkačkog odbora koji zastupa interese zaposlenih i u njihovo ime vodi štrajk i spisak zaposlenih koji su u štrajku (član 13 stav 1);

3) ne donese odluku o stupanju u štrajk, nadležni organ reprezentativnog sindikata kod poslodavca ili više od polovine zaposlenih kod tog poslodavca, odnosno u njegovom dijelu (član 13 stav 3 ovog zakona);

4) se štrajk ne ispoljava mirnim okupljanjem zaposlenih u radnom prostoru poslodavca ili u krugu poslovnog prostora poslodavca, odnosno nedolaskom zaposlenih na rad (član 15);

5) primjenjuje fizičku prinudu, postavlja fizičke prepreke ili blokade prilaza poslu zaposlenima koji žele da rade, prijeti ili vrijeđa zaposlene, ili sprječava poslodavca u vršenju svoje djelatnosti (član 16 stav 4);

6) sprječava ili ometa zaposlene koji ne učestvuju u štrajku da rade (član 17 stav 1);

7) sprječava ili ometa poslodavca da koristi sredstva rada i raspolaže sredstvima kojima obavlja djelatnost (član 17 stav 2);

8) koriste sredstva za rad poslodavca za vrijeme trajanja štrajka (član 17 stav 3);

9) se zaposleni koji obavljaju djelatnost iz člana 20 stav 1 ovog zakona ne pridržavaju minimuma procesa rada, nakon donošenja odluke Arbitražnog vijeća (član 20 stav 5);

10) zaposleni koji obavljaju djelatnost iz čl. 18, 19, 20 i 21 ovog zakona počnu štrajk, a da prethodno nije utvrđen minimum procesa rada (član 22 stav 1);

11) za vrijeme štrajka ne saraduje sa poslodavcem radi obezbjeđivanja minimuma procesa rada (član 25);

12) inspektoru rada, odnosno upravnom inspektoru, ne omogući vršenje nadzora i ne obezbijedi mu nesmetan rad i uvid u dokumentaciju i podatke potrebne za vršenje inspekcijskog nadzora (član 33).

V. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Rok za donošenje akata

Član 38

Akt iz člana 21 stav 2 ovog zakona donijeće se u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Agencija je dužna da akt iz člana 23 stav 7 ovog zakona donese u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Primjena ranijih propisa

Član 39

Do donošenja akata o utvrđivanju minimuma procesa rada u smislu člana 23 ovog zakona primjenjivaće se propisi koji su bili na snazi do dana stupanja na snagu ovog zakona.

Prestanak važenja propisa

Član 40

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o štrajku ("Službeni list RCG, broj 43/03 i 71/05 i "Službeni list CG", broj 49/08), član 175 Zakon o izmjenama i dopunama zakona kojima su propisane novčane kazne za prekršaje ("Službeni list CG, broj 40/11) i odredba člana 31b Zakona o mirnom rješavanju radnih sporova ("Službeni list CG", broj 16/07 i 53/11).

Stupanje na snagu

Član 41

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

Broj: 19-3/13-1/21

EPA 189 XXV

Podgorica, 26. februar 2015. godine

Skupština Crne Gore 25. saziva

Predsjednik,
Ranko Krivokapić, s.r.